

Kyrkonytt

President Hinckley tar första spadtaget till det nya templet i Sacramento

President Gordon B Hinckley presiderade vid första spadtagsceremonin till templet i Sacramento, Kalifornien, den 22 augusti 2004. Det blir Kaliforniens sjunde tempel.

Innan första spadtaget togs talade president Hinckley till omkring 2000 medlemmar i stavscentret i Fair Oaks, som ligger bredvid tempelplatsen, och uppsände sedan en kort invigningsbön. Tusentals fler följde ceremonin via satellit i 40 möteshus inom tempeldistriktet. Templet kommer att betjäna omkring 80 000 människor i Kalifornien och distriktet sträcker sig från Stockton till Red Bluff.

"Det är min bön att denna byggnad, när den är invigd och finns mitt ibland er, ska föra med sig en större anda av vittnesbörd och tro, av kärlek till Herren och hans stora verk, av hängivenhet till hans sak och hans rike", sade president Hinckley innan han invigde platsen. "Jag ber att familjer må välsignas och få välgång och leva tillsammans i kärlek och frid, med respekt och uppskattning för varandra. Jag ber att medlemmarna som bor i detta område må lysa av evangeliets ljus, att de må vara kända och erkända som de som vandrar i det ljus som kommit från himlens

FOTO GREG HILL, MED TILLSTÅND AV CHURCH NEWS

President Gordon B Hinckley tar första spadtaget till det nya templet i Sacramento, Kalifornien.

Gud, genom återställelsen av hans stora verk i denna sista och slutliga tidsutdelning. Jag ber att Herrens ande må vila över hela detta område och att Anden må påverka de mäns och kvinnors hjärta och sinne som omfattar evangeliet och tar del av dess rikaste välsignelser."

President Hinckley träffade under

ceremonin flera lokala prästadömsledare och sista dagars heliga politiker på tempelplatsen. Rosevilles borgmästare F C "Rocky" Rockholm, staten Kaliforniens representant John Doolittle och president Hinckley använde guldpläterade spadar till första spadtaget. ■

Church News *bidrog till denna rapport.*

Kyrkan växer i över 160 länder

År 2004 uppgick kyrkans medlemsantal till 12 miljoner. Kyrkan rankades som en av de snabbast växande kyrkorna i Förenta staterna, och Mexico blev den första nationen

utanför USA som räknade en miljon medlemmar. Brasilien uppskattas få mer än en miljon medlemmar under 2006.

Tillväxten utanför Förenta staterna

fortsätter att öka snabbare än den gör i USA. Över hälften av kyrkans medlemmar bor utanför Förenta staterna. Kyrkans medlemmar bor i över 160 länder och territorier och talar mer än 178 språk.

Kartan visar fördelningen av kyrkans medlemmar runt om i världen. ■

Länder med högsta medlemsantal

1. Förenta staterna	5 503 192
2. Mexiko*	980 053
3. Brasilien	866 988
4. Chile	530 739
5. Filippinerna	526 178
6. Peru	384 663
7. Argentina	330 349
8. Guatemala	192 207
9. Canada	166 442
10. Ecuador	161 396

* Mexico hade mer än en miljon medlemmar efter sammanställningen av dessa siffror.

Länder med högsta procentuella medlemsantal*

1. Tonga	46,04 (1 av 2)
2. Samoa	34,0 (1 av 3)
3. Amerikanska Samoa	19,1 (1 av 5)
4. Kiribati	10,0 (1 av 10)
5. Franska Polynesien	7,8 (1 av 13)
6. Chile	3,4 (1 av 30)
7. Uruguay	2,4 (1 av 42)
8. Nya Zeeland	2,34 (1 av 43)
9. Honduras	1,6 (1 av 62)
10. Bolivia	1,5 (1 av 64)

* Baserat på minst 10 000 medlemmar. Fyra länder har högre procenttal men färre än 10 000 medlemmar: Niue (13,0), Marshallöarna (6,8), Cooköarna (6,5) och Mikronesien (3,09).

Hämtat från 2003 års siffror.

Språk som dominerar bland kyrkans medlemmar

1. Engelska	5 828 000	6. Japanska	117 000
2. Spanska	3 681 000	7. Ilokano (Filippinerna)	109 000
3. Portugisiska	907 000	8. Samoanska	102 000
4. Tagalog (Filippinerna)	165 000	9. Tonganska	76 000
5. Cebuano (Filippinerna)	126 000	10. Koreanska	75 000

Beräknat från 2003 års siffror.

Medlemmar överlever dödsbringande oväder

Medlemmar i Taiwan drabbades av tyfonerna Rananim och Aere, medan sydöstra Förenta staterna träffades av orkanen Charley. Lyckligtvis undkom alla medlemmar utan livshotande skador. I dag, flera månader senare, arbetar de som bor i de drabbade områdena fortfarande med att återställa allt till det normala, och kyrkans medlemmar fortsätter att hjälpa till där de har möjlighet.

Ögonblicklig förödelse, långsam återhämtning efter två tyfoner

Bara två veckor efter det att tyfonen Rananim dödat en man när den svepte över Taiwans norra spets, överlevde medlemmarna där Aere, ännu en livsfarlig tyfon, som drabbade Taiwans norra hälft den 24–25 augusti.

Inga medlemmar dödades i någon av tyfonerna, men under Aere förloade ett antal medlemmar sina ägodelar, och deras hem i Sunchung City, Taipei, drabbades av vattenskadorna. Dessutom fanns det under flera dagar inget dricksvatten i Taoyuans kommun.

”Fastän vi förlorade många ägodelar så är vi alla i säkerhet”, sade biskop Sheng-hsiung Wang från San Chungs församling i Taipei centrala

stav. ”Vi upplevde att Herren beskyddade oss.”

James Chao, chef för kyrkans servicekontor i Taiwan, skickade ut nio ton vatten till både medlemmar och andra under vattenbristen.

Aere orsakade ett jordskred som begravnade ett annat trossamfunds kyrka och dödade två personer som sökt skydd där. Sju andra dödsfall hade rapporterats vid pressläggningen. Omkring en miljon hem saknade vatten eller elektricitet på ön.

Omkring två veckor tidigare hade medlemmarna i Taiwan glatt sig över att Rananim gått förbi, en tyfon som fått sitt namn efter ordet ”hallå” på det chuukesiska språket i Mikronesien.

Tyfonen krävde ett människoliv när den nuddade vid Taiwans nordöstra spets och ytterligare 115 liv när den kastade sig över Kinas sydöstra kust den 12 augusti, uppger nyhetsbyråerna. Dagarna efter rapporterades ytterligare 16 saknade och 1 800 skadade. Det var den 14:e tyfonen som drabbade Kina under 2004 och den svåraste sedan tyfonen Winnie hemsökte kusten 1997 och dödade omkring 250 personer.

Vattenreservoaren Shihmen, Taiwans största reservoar, tvingades

öppna sina portar på grund av allt extra vatten. Myndigheterna bad dem som hade sina bostäder nedanför reservoaren att göra sig redo att evakueras.

De skador som tyfonen Rananim orsakade förväntas uppgå till 15,33 miljarder yuan (nästan 14 miljarder svenska kronor) och den påverkade över 8,5 miljoner människor. Kinas centrala regering anslog 61 miljoner yuan (omkring 52 miljoner svenska kronor) i katastrofhjälp. Hjälparbetare anlände till katastrofområdena strax efter det att tyfonerna passerat och har hjälpt till att återuppbygga de drabbade områdena i Kina och Taiwan.

Kyrkan hjälper till att städa upp efter orkanen Charley

Jättevågor, vindstyrka på 290 km/h och skyfall var bara en del av det som invånarna fick uppleva i augusti förra året. Orkanen Charley drabbade tusentals människor och lämnade efter sig en förödelse som uppskattas kosta över 10 miljarder USD (omkring 7,5 miljarder svenska kronor). Men i dess spår följde också hjälparbetare som villigt gav av sin tid och sina resurser för att hjälpa dem vars liv för alltid påverkats av stormen.

Kyrkan svarade på ropen på hjälp från dem som inte längre hade någon elektricitet, mat eller ens ett

hem. Lastbilar med nödutrustning i form av mat, vatten, tält, sängutrustning, verktyg och taktäckningsmaterial, skickades omedelbart till Port Charlotte, ett område som drabbades svårt av ovädret.

Efter en uppskattning av skadorna skickades ytterligare nödutrustning och kontanter till hjälp för de drabbade. Kyrkans förrådshus i Orlando och Plant City i Florida, och Atlanta i Georgia, skickade mat till tusentals som var hemlösa flera veckor efter ovädret. Över 23 000 hygienpaket delades också ut för att tillgodose de nödställdas grundläggande behov.

Tillsammans med nödutrustning-

en kom över 1500 medlemmar för att hjälpa till, bland annat heltidsmissionärer och medlemmar från över 130 församlingar i södra Florida. De tog med sig egna verktyg, egen mat, vatten och campingutrustning.

Några ur gruppen började reparera hem som tillhörde sjukhuspersonalen i Port Charlotte, så att denna kunde återgå till arbetet med hälsovården. De hjälpte också till i Wauchula, Kissimmee, Arcadia, Punta Gorda och andra områden.

Många i gruppen kom från Miami, där kyrkans medlemmar minns den generositet andra visade dem efter orkanen Andrew 1992. "Under orkanen Andrew kom människor från

andra områden [i Florida] till Miami för att hjälpa oss rensa upp i staden, och vi vill återgälda tjänsten", sade M Anthony Burns, president för Homesteads stav i Florida.

Medlemmar från Brandons stav i Florida, ett område nära Tampa, ringde till medlemmar i Port Charlotte församling så fort de fick höra att Port Charlotte var den plats som drabbats värst av ovädret. De anlände innan hjälparbetarna hade hunnit organisera sig, och började rensa upp kring möteshuset med verktyg och maskiner från kyrkans lokala jordbruk. Sedan åkte de till medlemmars hem för att se hur de kunde hjälpa till.

Inga medlemmar i Florida skadades, men några förlorade sina hem. Alla missionärer hade evakuerats innan orkanen slog till, men de återvände efteråt för att bistå i hjälparbetet. Minst sju möteshus skadades, men reparationerna har påbörjats eller är redan klara.

Medan medlemmar frivilligt hjälpte till att rensa upp markområdena, arbetade rådgivare från LDS Family Services i Salt Lake City med att avhjälpa trauman. "Under sådana extrema situationer arbetar vi mycket med att återskapa familjer och skänka hopp till samhället", sade Doug LeCheminant, specialist vid LDS Family Services. De har också hjälpt till i situationer som tragedin den 11 september i USA och flyktingkrisen i Kosovo. ■

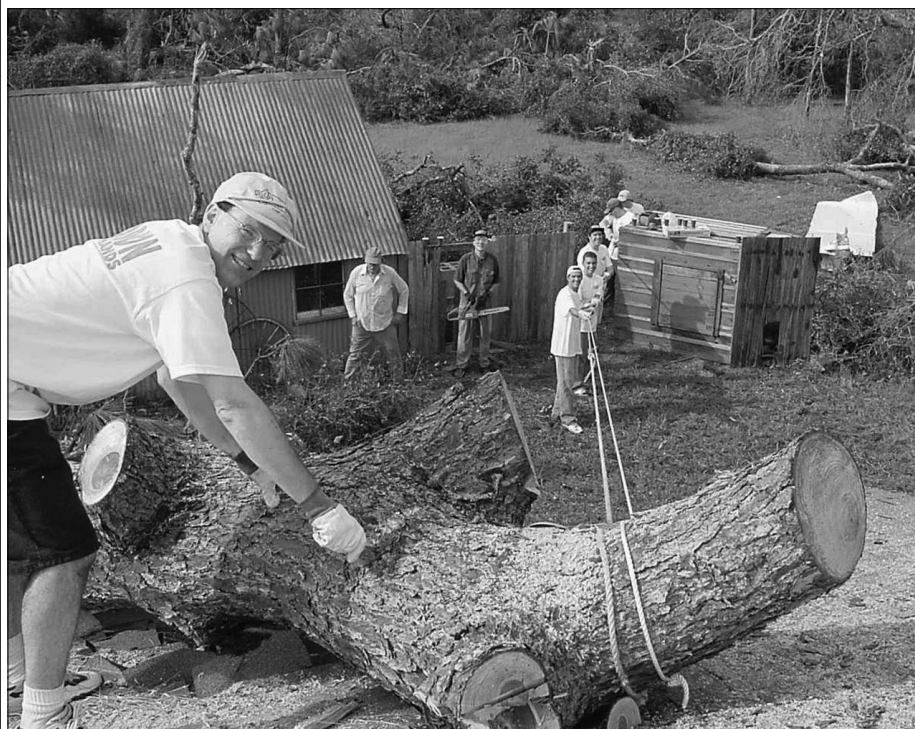

FOTO STEVE FRAHM, MED TILLSTÅND AV CHURCH NEWS

George Mazzeo leder en grupp medlemmar från församlingarna Plantation och Davie i Fort Lauderdale stav i Florida i arbetet med att föra bort delar av ett träd från ett tak.

Med tillstånd av Church News, Greklandmissionen Aten

Heltidsmissionärer i Grekland befann sig mitt i guldjakten som volontärer under de olympiska spelen 2004.

Missionärers olympiska flit ger gyllene resultat i Grekland

Missionärer runt om i världen tillbringar sin tid med att söka efter "gyllene" kontakter, men under de två sista veckorna i augusti gav missionärerna i Greklandmissionen Aten av sin tid och hjälpte dem som kämpade för olympiskt guld.

Bland de 70 000 volontärer som arbetade under olympiaden i Aten fanns 76 heltidsmissionärer, varav 14 äldre missionärspär, som arbetade timme efter timme i solen med att hjälpa till med allt från gevärsskytte till ridning, från simning till brottning.

"[Tillsynsmännen för volontärerna] har varit så imponerade av våra missionärer, vilket vi förstod att de skulle bli", sade missionspresident John B Ludwig under olympiaden. "[Missionärerna] får så många nya vänner."

Eftersom Lisa Wardle, koordinator i Atens organisationskommitté för volontärarbetet, tidigare samarbetat med många av kyrkans medlemmar

under olympiaden i Salt Lake City, tillät hon att missionärerna fördes upp på listan över volontärer. Sedan dess har hon ofta fått höra att det är "något speciellt" med dessa missionärer – "någonting i deras ansikte", sade president Ludwig.

"Jag visste att missionärerna skulle beskyddas och betjänas, andligen och fysiskt", sade president Ludwig. "Jag förstod att andra skulle känna vår närvaro, trots att missionärerna hade tagit av sig både slipsen och namnbrickan."

Efter att ha fått särskilt tillstånd av kyrkan gick missionärerna och president Ludwig igenom en lång godkännandeprocess för att de skulle få hjälpa till under spelen. De började fylla i stora formulär mer än tio månader innan olympiaden började. Sedan behövde de gå igenom säkerhetskontroller och bevisa att de lagligen fick vistas i landet.

Till en början var den olympiska

kommittén osäker på om de skulle tillåta missionärerna att vara volontärer, de var rädda att de skulle använda tillfället till att missionera. Lisa Wardle försäkrade kommittén om att detta inte skulle hända. Och när representanter från den olympiska kommittén träffade missionärerna, sade de att de aldrig hade träffat en bättre grupp ungdomar och att de såg fram emot att få arbeta tillsammans med dem, sade president Ludwig.

Faktum är att när missionärerna väl hade börjat utbildas i sina uppgifter, frågade tillsynsmännen om de kunde få fler volontärer av samma sort. De var imponerade över ungdomarnas skiftande bakgrund och över att de kunde tala så många språk.

Men det var inte bara den olympiska kommittén som oroade sig. "Jag oroade mig först och främst för deras säkerhet. Men också över att deras arbetsschema som missionärer stördes", sade president Ludwig. Ibland behövde missionärerna stiga upp klockan fem för att vara på plats halv sju. Andra gånger behövde de vara på plats klockan tre på eftermiddagen och kom inte hem igen förrän halv ett eller ett på natten.

För att försäkra sig om att missionärerna var i säkerhet öppnade president Ludwig en "samordningscentral" i missionshemmet. Alla missionärer ombads att dagligen ringa in och rapportera.

"Det har varit svårt på ett sätt

eftersom [missionärerna] inte har kunnat arbeta efter sitt vanliga schema, men de har alla sagt att det var en underbar upplevelse att få se Greklands folk i ett annat perspektiv", sade president Ludwig. "Det har varit en nypa frisk luft för oss här i Aten."

En del missionärer ser tillfället att arbeta som volontär under spelen som ett svar på bön, eftersom de tidigare har haft problem med allmänhetens syn på missionärerna.

Nu får missionärerna nya vänner och hjälper till att ändra synen på kyrkans missionärer i Grekland. "När de nu träffar oss kommer de att möta oss med en helt annan inställning. Många kommer att välkomna tillfället att tala med oss", tror president Ludwig.

Missionärerna tror att även om detta inte resulterar i ett enda undervisningstillfälle, så har de utträttat ett viktigt arbete genom att visa att kyrkan är villig att älska och hjälpa andra människor. ■

Körens historia sträcker sig från malört till kungliga salar

Fån dess början under skuggan av ett primitivt malörttäckt tak till uppträdanden i välkända salar inför presidenter och kungligheter har Tabernakelkören skapat en fascinerande historia.

Förra året firades 75-årsjubileet av körens radioprogram *Music and the Spoken Word*, vilket gjorde det till det längsta kontinuerligt sända programmet i radions historia och gav det en plats i National Association of Broadcasters Hall of Fame. Men det är bara en i mängden av alla berättelser som hör till körens historia.

I ett försök att skapa en komplett bild av kören producerade regissören och producenten Lee B Groberg och författaren Heidi S Swinton en dokumentär som berättar körens historia. Dokumentären fick titeln *America's Choir: The Story of the*

Mormon Tabernacle Choir och sändes på PBS TV-stationer i Förenta staterna under november 2004.

Filmen växlar mellan konserter, personliga intervjuer, historiska återspelingar och arkivbilder, alltmedan Walter Cronkite berättar i bakgrunden. Den visar också upp kända ansikten när den visar körens roll i särskilda evenemang under dess 158-åriga historia.

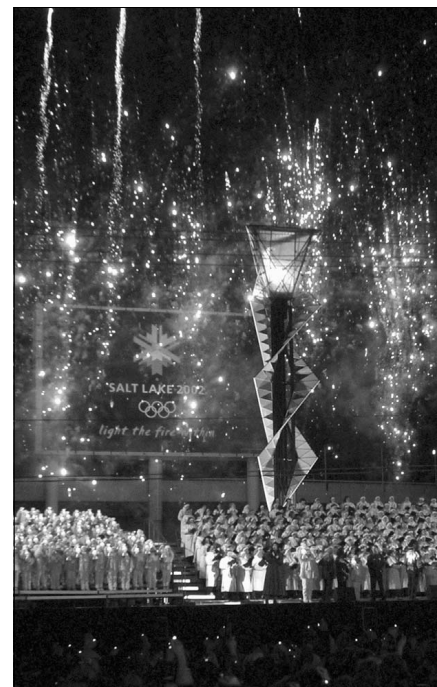
Kören uppträdde för första gången under en generalkonferens i kyrkan den 22 augusti 1847 – bara 29 dagar efter det att de första pionjerna kom till Saltsjödalen. Kören består idag av 360 röster och ackompanjeras vanligen av en orgel med 11 623 pipor och en orkester med 110 medlemmar.

Varje medlem i Tabernakelkören och Orchestra at Temple Square

medverkar utan betalning. En del kör 15 mil enkel väg för att delta i repetitioner och uppträdanden i Salt Lake City. Men körmedlemmarna ser sin uppoffring som en välsignelse.

"Många av oss arbetar heltid innan vi går till repetitionerna på kvällarna", säger körmedlemmen Cindy Staheli. "Efter en lång dag känns det ibland svårt att tänka sig att sjunga i två och en halv timme. Men hur trött jag än är i början, så skulle jag kunna sjunga i två och en halv timme till när jag går därifrån. Det lyfter min själ och ger mig ny kraft."

Det kan vara svårt att göra de uppoffringar som krävs av en körmedlem, men det är ännu svårare att bli medlem i kören. Dokumentären beskriver den långa processen sång-

Tabernakelkören uppträder under vinterolympiaden 2002.

are måste gå igenom innan de godtas i kören. Processen tar vanligtvis nio månader. Intresserade sångare skickar först in en inspelning som visar deras röstomfång. De måste sedan få godkänt på ett test som mäter deras musikkunskap. Om de svarar rätt på minst 80 procent av frågorna får de komma till en individuell provsjudning. Om de väljs ut efter provsjudningen blir de ombedda att delta i Temple Square Chorale, en träningsskola för Tabernakelkören. Körmedlemmarna är mellan 25 och 60 år gamla och får tillhöra kören i högst 20 år.

I dag har kören möjlighet att turnera världen över, långt mer än tidigare medlemmar kunde ha förutsett. Körens första turné gick till Columbian Exposition i Chicago 1893. Första gången de uppträdde inför Förenta staternas president var för president William Howard Taft år 1911 och deras första europaturné gick av stapeln 1955. Sedan dess har de uppträtt på många olika platser, allt från Bolsjojteatern i Moskva till Royal Albert Hall i London och tillsammans med Jerusalem Symphony i Israel.

De har också uppträtt vid särskilda evenemang som installationer av presidenter och begravningar. Den 11 september 2001 skulle kören uppträda i tabernaklet på Temple Square för en grupp besökande kongressdeltagare. På grund av terrorattackerna mot Förenta staterna tidigare samma dag, ändrades föreställningen till en minneskonsert.

Tabernakelkören firar att Utah utnämns till en av Amerikas stater 1896.

President Gordon B Hinckley bad publiken visa respekt genom att inte applådera.

"Halvvägs igenom konserten sjöng vi 'America the Beautiful'", säger körmedlemmen Stephen Stoker. "Istället för att applådera ställde sig publiken upp när vi började sjunga. När vi kom till tredje versen där vi sjunger 'Du vackra fosterland vars dröm ser bortom alla år, alabastervita städer strålar genom sorgens tår', så grät alla ... Det var en mäktig stund för alla som var där."

Kören uppträdde också tillsammans med den populäre musikern Sting under olympiaden 2002 i Salt Lake City. När Sting för första gången hörde kören sjunga, sade han att det bekräftade hans "tro på att musik verkligen kan uttrycka mänsklighetens högsta ideal".

Dokumentären går också tillbaka i tiden och återskapar körens första radiosändning av *Music and the Spoken Word*, som gjorde debut den 15 juli 1929. Segmentet visar dåtidens radioutrustning och 150 nuvarande körmedlemmar klädda i tidsenlig klädsel. Programledaren fick lov att stå på en hög stege under hela programmet för att kunna nå den enda mikrofon som fanns.

Genom körens hela historia har en sak alltid varit konstant – körens förmåga att nå åhörarnas hjärtan.

"Man har sagt att ord föder tankar, och att musik föder känslor", säger körmedlemmen Stan Smith. "Men en sång, som kombinerar båda, får oss att känna på en tanke." Syster Staheli tillägger: "Jag tror att musik kan röra vid vårt hjärta när ord ibland inte ens når fram till oss." ■

SAMLINGSSTUNDEN

Fler förslag till samlingsstunden, januari 2005

Här följer fler förslag som Primärför-
eningens ledare kan
använda tillsam-

mans med förslagen i Samlingsstun-
den i det här numret av Liahona.
Lektioner, anvisningar och aktivi-
teter som hör samman med de här
förslagen finns i "Planen för lycka",
sidorna 8 och 9 i Lilla stjärnan i det
här numret.

1. Hjälp barnen lära sig Moses 1:39 utantill. (Se *Undervisning: Den högsta kallelsen*, s 181–182.) Lär ut frälsningsplanen genom att sätta upp stationer som representerar varje del i vår existens: föruttilvaron, jordelivet, andevärlden och härlighetsgraderna. (Du måste lära ut detta i kronologisk ordning. Om du har en liten grupp primärbarn går ni tillsammans till varje station. Om du har många barn väljer du ut små grupper som får representera alla barnen och gå från station till station i främre delen av rummet.) När barnen går från föruttilvaron till jordelivet passerar de genom "slöjan" som representerar födseln. När de går från jordelivet till andevärlden går de igenom "slöjan" som representerar döden. När de går från andevärlden till härlighetsgraderna, hjälper du dem förstå vad uppståndelsen och domen inne-

bär. Använd skriftställen, berättelser, sånger och vittnesbörd (se förslagen nedan) för att undervisa om vad vi har gjort och vad vi förväntas göra under varje del av vår existens.

Föruttilvaron: Abraham 3:22–26; L&F 138:55–56; "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", stycke 2–3; "Jag bodde i himlen". (*Liahona*, apr 1999, s LS5). *Jordelivet:* Trosartiklarna, Mina evangelieideal, Frälsarens uppgift, berättelser från skrifterna om att välja rätt, en sång eller psalm om lydnad. *Andevärlden:* Alma 40:9–14, L&F 138:57 (de rättfärdiga kommer att vara missionärer), en sång eller psalm om missionsarbete, tala om vikten av tempeltjänst för de döda. *Härlighetsgraderna:* L&F 76:50–112, Trosartiklarna 1:3–4, en sång eller psalm om eviga familjer.

Kopiera översikten av frälsningsplanen från *Primär 6*, s 2. Ge varje barn en kopia av den som de kan färglägga medan de går från station till station. Uppmana barnen att visa översikten för sin familj.

2. Använd Evangeliet i bild 101 (Adam och Eva) och 119 (Adam och Eva undervisar sina barn) och berätta om Adam och Eva och den uppgift de hade i vår himmelske Faders plan. Sätt upp båda bilderna på väggen. Gör i ordning ordremsor som beskriver förhållandena i Edens lustgård (till exempel: de kunde inte dö, de levde i vår himmelske Faders närhet, de kunde inte bli sjuka eller ha ont, alla djur levde i fred med varandra, de hade inga barn, Adam och

Eva behövde inte arbeta för att få mat) och ordremsor som beskriver världen efter fallet (till exempel: död och smärta, leva i tro, Adam och Eva fick barn, kunskap, utveckling). Lägg ordremsorna i en låda och låt lådan gå runt medan barnen sjunger en sång eller psalm. Gör många pauser i sången. När musiken upphör ber du ett barn ta upp en ordremsa och sätta fast den under rätt bild. Be barnen ta fram och läsa Adams och Evas vittnesbörd i Moses 5:10–12. Betona att vi, tack vare Adam och Eva, fick komma till jorden och tillhöra en familj. Och precis som de undervisade sina barn om evangeliet i sin familj, kan vi lära oss och leva efter evangeliet i vår familj.

Dela in primärbarnen i tre grupper. Be den första gruppen att tänka på vad de kan göra för att hålla buden hemma, be den andra gruppen tänka på vad de kan göra för att hålla buden i skolan, och den tredje att tänka på vad de kan göra för att hålla buden i kyrkan. Låt ett barn från varje grupp rita på tavlan något som de kan göra för att hålla buden. De måste hinna rita klart bilden medan barnen sjunger en vers av en sång eller psalm. Låt barnen gissa vad teckningen föreställer. Upprepa detta så mycket ni hinner. Vittna om att Adam och Eva var viktiga i vår himmelske Faders plan, att de är våra första föräldrar och att de undervisade sina barn om evangeliet. Vi kan också lära oss om och leva efter evangeliet i vår familj. ■

Lokala nyheter

Budskap från områdespresidentskapet

Lärjungeskap

Följande har skrivits om lärjungeskap: "En Kristi lärjunge är en person som lär sig att bli lik Kristus – som lär sig att tänka, känna och handla som han gör. Att bli en sann lärjunge, att fullfölja denna inlärningsuppgift, är det mest krävande levnadsprogram som människan känner till. Ingen annan skolning kan jämföras med denna ... vare sig i fråga om krav eller belöning. Den innebär en total förvandling av en person från den naturliga människans tillstånd till en heligs, till någon som älskar Herren och tjänar av allt sitt hjärta, all sin förmåga, själ, sinne och styrka." (Chauncey C Riddle, "Becoming a Disciple", *Ensign*, sep 1974, s 81.)

Frälsaren instruerade dem som ville följa honom om lärjungeskapets innersta natur, när han sade:

"Om någon vill följa mig, skall han förneka sig själv och ta sitt kors på sig och följa mig.

Och att ta sitt kors på sig, är att förneka sig all ogudaktighet, och varje världsligt begär, och att hålla mina bud." (Se JST Matthew 16:24, fotnot d.)

En dramatisk förändring inträffar i människors liv när de hänger sig åt att bli Herrens lärjungar. Ett av de mest belysande exemplen jag kan tänka på ur skrifterna är den unge Almas omvändelse och hur hans ut-

Äldste L Tom Perry

seende förändrades då han blev en lärjunge till Herren. Kom ihåg att Alma och Mosiahs söner räknades ibland de icketroende. Alma hade ordet i sin makt och kunde smickra folket. Han ledde folket till att göra allt slags orättfärdighet. Han blev ett stort hinder för kyrkan genom att göra sig populär hos folket och orsaka stor oenighet bland dem. Men tack vare hans fars ödmjuka bön visade sig en ängel för dem medan de höll på med sitt fördärvbringande verk. Alma blev så förskräckt att han föll till jorden, och ängeln befallde honom: "Alma! Stå upp och stig fram! Varför förföljer du Guds kyrka? Ty Herren har sagt: Detta är min kyrka, och jag skall fast grunda den, och intet skall störta den utom mitt folks överträdelse." (Mosiah 27:13) Han blev så svag att han inte kunde röra sig utan fick bäras. Han blev också stum. Man lade honom framför hans far. Hans far gladde sig och uppmanade folket att be för hans son.

"Sedan de hade fastat och bätt två dagar och två nätter, återfingo Almas lemmar sin styrka och han stod upp och började tala till dem och bad dem att vara vid gott mod.

Ty, sade han, jag har omvänt mig från mina synder och har blivit återlöst av Herren. Se, jag är född av Anden." (Mosiah 27:23–24)

Han berättar sedan om den stora vedermöda och det lidande han upplevde då han insåg att han var utestängd från Guds rike. Och han mindes sin fars undervisning och ropade till Herren att han skulle förskonas.

Nu ser vi den dramatiska förändring som skedde då han blir en lärjunge till vår Återlösare.

"Och nu begav det sig, att Alma från den tiden började undervisa befolkningen och likaledes gjorde de som voro med Alma, då Herrens ängel uppenbarade sig för dem. De färdades omkring i hela landet och kungjorde för människorna, vad de hade hört och sett och predikade Guds ord under många provningar." (Mosiah 27:32)

I min släkthistoria finns det många berättelser om pionjärer – ädla själar som visade prov på sant lärjungeskap. Mina barns mormors far var en modig Kristi lärjunge. Hans anhöriga var förmögna markägare i Danmark. Som gynnad son skulle han få ärva sin fars landområden. Han blev förälskad i en vacker ung kvinna som

inte hade samma sociala ställning som hans familj. Han uppmanades att avbryta kontakten med henne. Han var inte benägen att följa sin familjs råd, och en gång när han besökte henne, upptäckte han att hela hennes familj hade blivit medlemmar i kyrkan. Han vägrade lyssna till läran som hennes familj omfattat och sade bestämt ifrån att hon fick välja mellan honom och kyrkan. Hon förklarade oförskräckt att hon inte skulle överge sin religion.

Efter detta kraftfulla uttalande bestämde han sig för att han skulle lyssna på lärdomarna som var så viktiga för henne. Snart därefter påverkades han av Anden och också han omvändes till evangeliet. Men när han berättade för sina föräldrar om sitt beslut att bli medlem i kyrkan och gifta sig med den unga kvinnan, blev de arga på honom och tvingade honom att välja mellan sin familj och deras rikedom och kyrkan. Han övergav de bekvämligheter han varit van vid hela sitt liv, blev medlem i kyrkan och gifte sig med henne.

De började genast förbereda sig för att lämna Danmark och resa till Sion. Då han nu var utan sin familjs stöd, måste han arbeta hårt med allt arbete han kunde få för att spara pengar till resan till det nya landet. Efter ett års hårt arbete hade han sparat tillräckligt för resan. Just då de var beredda att ge sig iväg, kom deras grensresident till dem och sade att det fanns en familj som hade större behov än han och hans hustru.

Han ombads att ge det som han sparat så att den fattiga familjen kunde resa till Sion.

Lärjungeskap innebär uppoffringar. De gav sina besparingar till den behövande familjen och hade sedan ännu ett år med hårt arbete framför sig för att spara till reskostnaden. Till slut kom de fram till Sion, men inte förrän de hade gjort många fler uppoffringar, som visade verkligt lärjungeskap.

En rik ung man fick lärjungeskapets hårdaste prövning när han ombads: "Sälj allt vad du äger och dela ut till de fattiga ... kom sedan och följ mig." (Luk 18:22)

För många av oss är det ett lika svårt prov att göra sig av med dåliga vanor och världsliga tankar, så att vi är konfliktfria och kompromisslösa i vår hängivenhet till Herrens verk.

Må våra liv som sanna Kristi lärjungar återspegla hans exempel. Må vi ta på oss hans namn och stå som vittnen om honom under alla tider och överallt. (Se Mosiah 18:9.) ■

Vaktombyte i Malmö stav

Urban Girhammar har presiderat i Malmö distrikt och stav under närmare 20 av de senaste 22 åren. Claus Wrang, Arnold Ahlström och Michael Nilsson har varit hans rådgivare sedan Malmö blev stav, men under president Bruce Hafens och äldste Hans Mattssons ledning omorga-

**Urban och Gunnel Girhammar –
på väg hem**

niserades stavpresidentskapet den 19 september 2004. Ny stavspresident är John Hedberg, Helsingborg, med rådgivarna Donald Eldenberg, Lund, och Glen Helmstad, Helsingborg.

Broder Girhammar kunde för första gången på länge umgås med sina vänner efter konferensen och innan alla avskiljningar var klara hade han och hans hustru Gunnel åkt hem. "En ovanlig känsla", sade syster Girhammar. På frågan om vad den viktigaste framgången i staven har varit svarade broder Girhammar att "jag tror att vi har ett enat prästadöme".

John Hedberg, son till Arne och Gunnel Hedberg, föddes i Göteborg 1965. Efter sin mission i Winnipeg, Kanada, gifte han sig med Jeanette Rasmusson 1986. De kom till Helsingborg 1987 och har tre barn, Carl (17), Johanna (15) och Anton (13).

President Hedberg håller på Västra Frölunda i ishockey, GAIS i fotboll och kan tänka sig att spela en innebandymatch. Han är mycket teknikintresserad; datorer och ljudteknik är sådant han gärna pysslar med när det blir någon tid över under de kommande tio åren. Senast lästa bok är "Way to be" av president Hinckley och "Hornblower" av C S Forester.

Skulle Malmös nye stavspresident välja musik till en aktivitet bara baserat på egen smak skulle det bli symfonisk rock, lite jazz och lite ny soul-musik. Till vardags arbetar han på Volvos däckside men ser fram emot andra uppgifter inom samma företag.

Förste rådgivaren, Donald Eldenberg, är född i Stockholm. Efter sex år i Australien där han bland annat lärde sig hantera boaormar, flyttade familjen till Malmö. President Eldenberg är gift med Yvonne (född Altér) och de har barnen Jennifer (18), Mattias (16), Marcus (14), Steffanie (12) och Beatrice (9). Till vardags är president Eldenberg reklamare på Teleca Mobile Technologies i Malmö.

Andre rådgivaren, Glen Helmstad, är uppvuxen i Halmstad och har doktorerat i pedagogik i Göteborg. Familjen Helmstad bor i hustrun Cecilias (född Andersson) familjegård i Nyhamnsläge norr om Höganäs. Paret Helmstad har fyra barn: Amelie (21), Amanda (19), Aron (16) och

John Hedberg, stavspresident i Malmö stav.

Astrid (15). President Helmstad är universitetslektor i Lund.

President Hafen, förste rådgivare i områdespresidentskapet, gav under konferensen uttryck för den vision som han ville skulle växa fram. "Den måste komma från er och ert nya stavspresidentskap", sade han, "och ni måste arbeta på ert sätt". Äldste Mattsson uttalade efter konferensen

sin tillit till det nya presidentskapet och det himmelska stöd med vilket beslutet kring president Hedberg hade vuxit fram.

President Hedbergs kommentar, och det budskap han vill förmedla, är att "det måste vara glädjefullt att verka i kyrkan – om än kanske ansträngande ibland". ■

Mats Ekelund

Evangeliet välsignar ryska medlemmars liv

Äldste Kevin Trost, bosatt i Seattle Washington, påbörjade efter två månaders intensiv träning i ryska på MTC den 5 augusti 2002 sin mission i Krasnojarsk, Omsk, Tomsk, Novosibirsk, Barnaul, Ulan Ude och Irkutsk i hjärtat av Sibirien. Den 1 juli två år

senare kom han med 98 ryska medlemmar, varav 50 för första gången, till Templet i Stockholm.

Under den kommunistiska eran (sedan revolutionen 1917 fram till 1989) var det förbjudet att utöva religion och de troende utsattes för svår

Youry Ognev utanför templet i Stockholm, här tillsammans med äldste Thomas F Rogers, tidigare missionspresident i S:t Petersburgmissionen, samt 1:e rådgivaren i tempelpresidentskapet, Sven Karlsson.

FOTO BIRGITTA KARLDELDT

FOTO BIRGITTA KARLFEIDT

Äldste Kevin Trost tillsammans med sin mor, Elizabeth Gaskill, som kom till Sverige för att hämta hem sin son efter fullgjord mission.

förföljelse. Kyrkan har nu funnits i Novosibirsk i drygt nio år. Medlemmarna läser skrifterna, kan evangeliet, de älskar sina missionärer, bjuder in sina vänner och håller alla aktiva. Samarbetet mellan dem och missionärerna är fantastiskt fint. Omkring trettio personer döps varje månad.

Att komma till templet är den största erfarenheten, trots alla personliga uppoffringar som alla måste göra för att ekonomiskt klara av att resa. Vanja, en 13-årig flicka, är ett exempel på vad evangeliet kan innebära i en ung människas liv. Hon döptes när hon var elva år, sedan hennes föräldrar dött av en överdos av alkohol. Vanja fick bo hos sin mormor och moster, som båda är medlemmar. De bad tillsammans för

Vanjas föräldrar, och under tempelveckan blev de alla beseglade till varandra.

Youry Ognev var en annan medlem i den ryska tempelgruppen. Vid 22 års ålder var han ledare i en kommunistisk partisektion och förnekade aktivt all religion. Hans hustru bjöd en dag in missionärerna. Youry var inte glad men han gick med på att läsa Mormons bok. Herren välsignade honom med ett vittnesbörd om att Mormons bok är sann. Kärleken växte inom Youry, och hans liv

förändrades. Den 27 juli 1997 döptes han tillsammans med sin hustru och inom två månader döptes även deras barn. "Alltsedan den dagen tackar jag Herren för denna gåva som gav mig förtröstan inför framtiden, kärlek i min familj och som låter oss vara tillsammans i Jesus Kristus", säger Youry. "Tack vara tempelförordningarna kan vi vara tillsammans för evigt. Detta är andra gången jag är i templet och jag har ett starkt vittnesbörd om Herrens verk." ■

BIK

Luleå grens hajk på "guldplåtar"

En dimmig fredagseftermiddag den 20 augusti 2004 steg nitton glada medlemmar från Luleå gren från sex- till fyrtioårsåldern ur bilarna vid Bjässberget i Bodens urskogar. En stor och spännande förväntan låg i luften på denna "ungdomshajk".

Våra två väl förberedda hajkledare var Elisabet Björken och Mathias Holmdahl. Eftersom de är kapten respektive löjtnant inom det militära när de inte utövar sina kall i kyrkan, gav de oss klara men enkla och vänliga anvisningar för hur vi skulle resa det stora militärtältet som skulle vara vårt hem under de följande sexton timmarna.

När vi rest tältet var det becksvalt ute. Men vid lägerelden åt vi en underbar måltid – grillad korv med bröd, senap och ketchup. För att vi skulle få en större känsla för hur det

kunde vara att skriva Mormons bok på guldplåtarna, fick vi av Otto Liljansalo och Hugo Näslund var sin liten "guldplåt" (mässingsplåt) och en spik, så att vi kunde rista in en kort berättelse om vad vi gjort på hajken och sedan underteckna den med våra namn. Det var inte lätt att skriva i mörkret i endast ljuset från brasan. Vi kunde riktigt föreställa oss profeten Moroni sitta ensam i mörkret och med bara skenet från en oljelampa skriva Guds ord på guldplåtarna. Våra plåtar har nu fogats samman och kommer att hänga i kapellet i Luleå i många år framöver. "Det vi skrivit kommer alltid att bevaras när det är ristat på plåt", förklarade aktivitetsanordnarna. Detta tyckte särskilt barnen var väldigt spännande. Eftersom vi hade en braskamin inne i tältet utsågs under natten

FOTO MARIE SOFIE ULANDER

Vi som var på hajken: Fr v gp Robert Näslund med hustru Rose-Marie, Birger Broström Ulander, Hugo Näslund, Mathias Holmdahl, Tomas Lidberg, Kamilla Karlsson och äldste Larsen. Sittande fr v äldste Neibaurn, Jonathan Wirtala, Isak Näslund, Joseph Wirtala, Viktoria Wirtala, Elisabet Björken, Beata Näslund och Marie Sofie Ulander. Längst fram fr v Moa Wirtala i keps och Agnes Näslund. (Otto Liljansalo var frånvarande när bilden togs.)

”eldvakter” precis som i det militära, en varje timme; eller två om något av barnen ville hjälpa till att vakta, och det ville det flesta.

Nästa dag efter frukost var det hajkledarna själva som delade in oss i tre lag som skulle tillverka var sin pilbåge och pilar och sedan skjuta prick med dem. Med hjälp av endast tre tändstickor och naturens mycket fuktiga material (på grund av de tidigare dagarnas kraftiga regn) fick lagen sedan göra upp en eld och få vatten att koka. Vilket lag som vann låter jag vara osagt, men vi hade en ganska så besviken grenspresident som fick se sig besegrad av både sin hustru och sina båda söner. Som tur var tröstades han av att vi efter tävlingarna ägnade oss åt hans stora hobby – att skjuta prick med diverse skjutvapen. (Vårt läger låg nämligen alldeles invid en skjutbana.) Alla som

ville fick pröva på att skjuta prick, och självklart förklarades vikten av att hantera vapnen på ett säkert sätt så att ingen blev skadad. Alla hade roligt och mest spännande tyckte nog de yngre pojkarna att det var. Dagen och Luleå grens hajk avslutades med en god lunch och med en tacksam bön till vår himmelske Fader för att vi haft en så trevlig hajk tillsammans och lärt oss att samarbeta och uppskatta naturen mera som Herren skapat åt oss. Vi var alla också mycket tacksamma för att Herren låtit regnet lysa med sin frånvaro och låtit oss ha ett varmt väder för årstiden.

Sedan sade vi hejdå med ett leende på läpparna och en stark förvisning om att det här inte var sista gången vi drog ut på hajk tillsammans. ■

*Marie Sofie Ulander,
Luleå Gren*

Söderhavsumu lockar gäster från Fiji

Äldste Fa'aso'o bjöd sommaren 2004 hela Jönköpings församling på en härlig söderhavsfest. Uppvuxen på Samoa och Hawaii har äldste Fa'aso'o före sin mission i Sverige arbetat vid det polynesiska kulturcentret på Hawaii.

25 kycklingar fyllda med potatis, morötter och lök, kryddade med soya och peppar och invirade i folie las ner i en grop, grävd på gräsmattan bakom kyrkan. Ved lades över och tändes på. Stenar, kycklingarna och ytterligare ett lager med större stenar och slutligen stora rabarberblad (i stället för palmblad) lades sedan över glöden. Äldste Fa'aso'o berättade om de olika öarna i Söderhavet och traditionerna där, tills det efter cirka en timme var dags att ta bort de heta stenarna, vilket han gjorde med bara händerna.

Bland gästerna fanns flera personer från Fiji som berättade att umun smakade precis som hemma. En av dem hade råkat gå förbi kyrkan när äldsterna höll på att gräva gropen och kom och hjälpte till. Denne bjöd in flera av sina vänner och sin kusin som också var från Fiji. De hade sina speciella dräkter på sig, precis som äldste Fa'aso'o. Förutom umu bjöds det på dans och musik från Söderhavet och speciellt från Tonga, eftersom

FOTO EIVOR HAGMAN

En äkta "umu" tillagades på baksidan av kapellet i Jönköping.

FOTO EIVOR HAGMAN

Äldste Fa'aso'o med två av besökarna från Fiji.

det senare på kvällen visades en film om äldste John H Grobergs mission på Tonga, "The other side of heaven".

Den lokala tidningen gjorde en

intervju med äldste Fa'aso'o, som resulterade i en fin artikel med samoanska recept. ■

*Eivor Hagman,
Jönköpings församling*

Var det så här under medeltiden?

Bohus fästning strax utanför Göteborg blev lördagen den 28 augusti 2004 skådeplatsen då tvåhundra Unga män och Unga kvinnor med ledare i Göteborgs stav, alla klädda i egenhändigt sydda medeltida kläder, iscensatte en dag under medeltiden.

Borgherren Niklas Mårdby och

hans härold Sebastian Herrey invigningstalade klockan 11. Invigningsbönen hölls på latin av borgkaplan Harry Mårdby och ett kort tankekorn gavs av stavspatriark Erik Nilsson.

I hantverksbyn på borggården kunde ungdomarna göra smycken av äkta silverringar under ledning av Tomas Nilsson och även en egen

FOTO CHRISTOFFER MALM

Arielle Särle, Skövde gren, plockar åt sig lite av det goda från gästabudet.

ringbrynja tillsammans med Samuel Höglund. En ung man tillbringade nästan hela dagen med att tillverka sitt eget armband. Långsvärdsfäktning bjöds det också på. Här lärde sig ungdomarna en del av grunderna från den tyska långsvärdsskolan och fick prova på tekniker som utvecklades under medeltiden.

En annan höjdpunkt för några ungdomar var att se hur det går till att smida och även få prova på det själva. Smeden Mattias Nilsson skapade under dagen även de smycken som delades ut vid gästabudet.

Medeltida dans blev också en stor succé. Under dansmästaren Tomas entusiastiska ledning lärde sig både Unga Män och Unga kvinnor stegen i många olika medeltidsdanser.

Lena Nilsson och Kristina Mårdby visade hur man syr huvudbonader som struthätta, coif eller dok. Skönskriftens konst, kalligrafi, lärdes ut av Linnea Malm. Här var det några som var så stolta över det de hade skrivit att de ville rama in det.

Per Gjärum undervisade i medeltida gycklares och jonglörers svåra konst. Ungdomarna kunde också testa sin röst och sjunga medeltida sånger, ledna av Katrin Höglund och Anneli Mårdby.

FOTO CHRISTOFFER MALM

Alexander Murphy gjorde själv sitt medeltida smycke.

I femkampen med Bo Renman kom den verkliga tävlingsandan fram i grenar som 'sputta snighil' och 'drap monstrum'. I andra medeltida lekar tillsammans med Christoffer och Mary Malm kunde ungdomarna testa styrka, snabbhet och samarbete.

I slutet av dagen hölls ett stort gästabud vid långbord i den borte delen av fästningen. Grillad kyckling, stenugnsbakat bröd, stekta rotfrukter, ostar, nötter och olika frukter fick en strykande åtgång. Många tyckte att det var en upplevelse att få äta på traditionellt vis med bara händerna av allt som Hanna Höglund,

FOTO CHRISTOFFER MALM

Gästabudet bjöd på medeltida maträtter.

Margreth Mårdby med många hjälpreddor och kökshjon (alla ungdomar) hade förberett.

Under gästabudet dubbades Dam Miriam Nilsson och Riddare Joel Herrey för kamratskap och hjälpsamhet. De fick de handsmidda smyckena samt diplom.

Temat på dagen var Venire, inere, seqvi, vilket betyder kom, kliv in och delta. Och alla som kom, klev in och deltog hade en rolig, lärorik och minnesvärd dag tillsammans. ■

Christoffer Malm

Aktiviteter – ett missionärsredskap

Biskopsrådet i Jönköpings församling har under de senaste åren uppmanat medlemmarna att inbjuda sina vänner till olika aktivite-

ter. Linda Folkesson är ett exempel på frukten av detta.

Linda kom först i kontakt med kyrkan för omkring sex år sedan då hon spelade i samma basketlag som en av församlingens ungdomar, Josephine Hagman. De båda flickorna blev goda vänner och genom Josephine blev Linda bekant med många av ungdomarna i kyrkan. Under dessa år inbjöds Linda hela tiden till olika aktiviteter.

I högstadiet valde Linda att göra ett arbete om Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Hon fick nu tillfälle att ställa frågor till sina vänner i kyrkan om deras tro. Under religionsundervisningen i gymnasiet kunde Linda rätta till en del felaktiga påståenden som klasskamraterna kom med. Hon ordnade även så att hela klassen fick komma till kyrkan för en presentation om vår religion.

FOTO EIVOR HAGMAN

Linda Folkesson vid sitt dop med sina vänner, fr v Josephine Hagman, Jens Carlsson, Josef Nilsson, Rakel Nilsson och Jonatan Nilsson.

När Linda och Josephine tagit studenten skildes deras vägar, då Josephine åkte till USA för att studera. Därmed tog kontakten med kyrkan och kyrkans ungdomar slut. Linda kände att det inte fanns någon verklig glädje och lycka i att "festa" och leva så som hennes kompisar gjorde.

Efter ett år kom Josephine hem över sommaren och kontakten med Linda återupptogs. Ett sommarparty för stavens ungdomar skulle arrangeras av Unga Vuxna och Linda inbjöds att hjälpa till.

Linda började ställa många frågor till olika medlemmar om evangeliet och till slut bad hon själv missionärerna om att få undervisning. Efter två veckors undervisning döptes Linda. På doggudstjänsten var kapellet fullt. För Josephine var det ett mirakel att

hennes bästa vän nu också delade evangeliet med henne.

Linda har varit medlem i två månader när detta skrivs. Hon har spridit en glädje och entusiasm i församlingen som påverkat många. Nu undervisar hon barnen i Primär, är besökslärare och går på institutet. Hon har varit på sin första tempelresa till Köpenhamn och utfört dop.

Varje inbjudan till en aktivitet i kyrkan var en droppe andlighet som efter sex år fyllde hennes bägare så att hon var redo att döpas och bli en medlem i Guds rike här på jorden.

I Jönköping fortsätter vi nu med förnyad energi, entusiasm och tålamod att inbjuda våra vänner till aktiviteter och möten. Nu vet vi att det så småningom ger resultat! ■

*Eivor Hagman,
Jönköpings församling*

Med Herrens hjälp är allt möjligt

Världsmästerskapet i triatlon Iron Woman – simning 4 kilometer, cykling 18 mil och löpning 4.2 mil – gick den 5 juli 2004 i Säter i Sverige. En av deltagarna i USA-laget var Jennifer Ashley, medlem i Higham församling i Massachusetts.

När Jennifer för fem år sedan talade med sin man om sin önskan att få ännu ett barn, sade han att hon måste träna för att komma i god fysisk form. Löpning verkade vara bästa sättet att komma i form, så

Jennifer fick med sig fyra systrar i församlingen. Tillsammans hade de femton barn, så bästa tiden att träna var halv sex på morgonen! Tre gånger i veckan löptränade de. För varje gång ökade förmågan att springa allt längre sträckor.

Sara, det fjärde barnet, föddes med kejsarsnitt, men ryggmärgsbedövningen gjordes felaktigt och blodproppar gjorde att Jennifer fick konstant, allt värre huvudvärk och blev sängbunden. Hennes högra sida var

Jennifer Ashley deltog sommaren 2004 i USA:s lag i triatlon Iron Woman, ett beslut som avgjordes av att vi har ett tempel i Sverige.

delvis förlamad, slutligen kunde hon inte svälja, hon tappade minnet och var nära döden. Under den här tiden beslöt sig Jennifer för att inte bara bli bra, utan hon skulle delta i triatlon Iron Woman.

Med sin familjs helhjärtade stöd blev Jennifer bättre. Arton månader senare och efter flera prästadömsvälsignelser avslutade Jennifer sin första triatlon.

Jennifer beslöt sig för att ytterligare förbättra sina resultat, vilket hon lyckades med så bra att hon kvalificerade sig för världsmästerskapen i Säter. När hon fann att det finns ett tempel i Sverige, beslöt hon sig för att komma!

Jennifers familj gjorde och sålde 500 burkar hemgjord jordgubbssylt för att finansiera resan.

Det verkar som om ingenting är omöjligt när man som Jennifer trots ganska hopplösa odds satt upp ett mål och har en absolut tro på att kunna nå det! ■

BIK

2.5781 180 EUROPE CENTRAL AREA (SWEDISH)

